

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.2.6621.30.2017.MZ.15

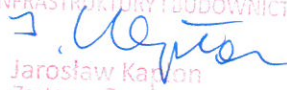
OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1496) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 31 października 2017 r., znak: DLI.2.6621.30.2017.MZ.13, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Lubelskiego Nr 2/17 z dnia 24 marca 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.25, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku od granicy województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie Kurów Zachód (bez węzła), zad. 1 odcinek: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego do węzła „Skrudki” wraz z węzłem”, uzupełnioną postanowieniem Wojewody Lubelskiego z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.35.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy – w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 308, III piętro, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji – w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. Urządzie Miasta i Gminy Ryki, Urzędzie Gminy Żyrzyn, Urzędzie Gminy Ułęż oraz Urzędzie Gminy Trojanów.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Karwón
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

DLI.2.6621.30.2017.MZ.13
NK: 172415/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „kpa” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1496), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Marcina Leszki od decyzji Wojewody Lubelskiego Nr 2/17 z dnia 24 marca 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.25, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku od granicy województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie Kurów Zachód (bez węzła), zad. 1 odcinek: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego do węzła „Skrudki” wraz z węzłem”, uzupełnionej postanowieniem Wojewody Lubelskiego z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.35,

- I. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji znajdujący się na stronie 11, w wierszu 3 licząc od góry strony, zapis”

„w skali 1:500”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„w skali 1:1000”,

- II. **Uchylam** w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się:

- na stronie 7, w wierszu 9 licząc od góry strony, zapis:
„**Obręb 4 – Chrustane** – 27/2, 128/4, 129/5, 131/2, 261/3, 303/2, 260”,
- na stronie 7, w wierszu 5 licząc od dołu strony, zapis:
„3180/1, 3180/3, 394, 395, 854/2”
- na stronach 8-9, zapis dotychczasowej litery m
- na stronie 8, zapis dotychczasowej litery i oraz litery l:
- na stronie 71, w wierszu 16 licząc od góry strony, zapis:
„**Obręb 4 – Chrustane** – 27/2, 128/4, 129/5, 131/2, 261/3, 303/2, 260”,
- na stronie 72, w wierszu 3 licząc od góry strony, zapis:
„832/2, 851/2, 852/2, 853/2, 1490/2, 1559/2, 3178, 3180/1, 3180/3, 394, 395, 854/2”
- na stronie 72, zapis dotychczasowego punktu VIII.6b
- na stronie 71, zapis dotychczasowego punktu VIII.5f – g

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia,

- na stronie 7, w wierszu 9 licząc od góry strony, nowego zapisu:
„**Obręb 4 – Chrustne** – 27/2, 128/4, 129/5, 131/2, 261/3, 303/2, 260, 302/1, 302/2”,
- na stronie 7, w wierszu 5 licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„3180/1, 3180/3, 394, 395, 854/2, 1490/1”

- na stronie 71, w wierszu 16 licząc od góry strony, nowego zapisu:
„**Obręb 4 – Chrustne** – 27/2, 128/4, 129/5, 131/2, 261/3, 303/2, 260, 302/1, 302/2”,
- na stronie 72, w wierszu 3 licząc od góry strony, nowego zapisu:
„832/2, 851/2, 852/2, 853/2, 1490/1, 1490/2, 1559/2, 3178, 3180/1, 3180/3, 394, 395, 854/2”

III. Uchylam w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się:

- na stronie 1, w wierszu 2 licząc od dołu strony, zapis:
„449/1, 450/1, 451/1”
- na stronie 60, w wierszu 17 licząc od dołu strony, zapis:
„449/1, 450/1, 451/1”
- na stronie 61, w wierszu 18, licząc od dołu strony, zapis:
„3180/5”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylenia,

- na stronie 1, w wierszu 2 licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„449/1, 450/1, 450/2, 451/1”
- na stronie 60, w wierszu 17 licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„449/1, 450/1, 450/2, 451/1”
- na stronie 61, w wierszu 18, licząc od dołu strony, nowego zapisu:
„3180/5, 102/1, 103/1, 104/1, 105/1, 112/1, 114/1, 115/1, 119/6, 119/8, 119/10, 119/12, 119/14, 221/7, 221/9, 222/1, 225/1, 3189/4, 3186/2, 3185/2, 3184/1, 3183/1, 3179/1”

IV. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 2 września 2016 r., L.dz.: PM/PBR/PD-482/1531/09/2016, który wpłynął do Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie w tym samym dniu, uzupełnionym pismami z dnia 5 października 2016 r., L.dz.: PM/PBR/PD-482/1785/10/2016, z dnia 25 listopada 2016 r., L.dz.: PM/PBR/PD-482/2057/11/2016, i z dnia 14 marca 2017 r., L.dz.: PM/PBR/PD-482/336/03/2017 Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Piotra Brysia, zwany dalej „*inwestorem*”, wystąpił do Wojewody Lubelskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku od granicy województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie Kurów Zachód (bez węzła), zad. 1 odcinek: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego do węzła „Skrudki” wraz z węzłem”.

Ponadto *inwestor* wniósł o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem społecznym i gospodarczym. Jak wskazał *inwestor* we wniosku, planowane przedsięwzięcie polega na kontynuacji projektowania i budowie odcinka drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów, część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem). Przedmiotowa inwestycja zasadniczo wpłynie na skrócenie czasu podróży oraz doprowadzi do znaczącego zwiększenia bezpieczeństwa uczestników ruchu, jak również wpłynie na zmniejszenie różnic społeczno-gospodarczych między centralnymi i południowo-wschodnimi regionami kraju. Co więcej projektowany odcinek będzie częścią drogi ekspresowej S17 Warszawa – Zakręt – Kurów – Piaski – Zamość – Hrebenne – granica państwa (Lwów). Celem realizacji drogi ekspresowej jest stworzenie ponadregionalnej drogi tranzytowej łączącej województwa lubelskie, mazowieckie, oraz włączenie jej do sieci ekspresowych dróg krajowych o istotnym znaczeniu również w połączeniach międzynarodowych. Jak podkreślił *inwestor*, realizacja przedmiotowej inwestycji stanowi zadanie priorytetowe w ramach programu budowy dróg na lata 2011-2015. Droga ekspresowa jest ujęta w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 maja 2004 r. w sprawie

sieci autostrad i dróg ekspresowych (Dz. U. Nr 128, poz. 1334, z późn. zm.) oraz uchwale Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 2011 r., w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pn. „Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2011-2015”. Projektowane przedsięwzięcie stanowi część Koncepcji Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 ogłoszonej w uchwale Nr 239 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. (M.P. z 2012 r. poz. 252). Późniejsze przekazanie tego zadania, uniemożliwi zaś wykorzystanie środków unijnych przeznaczonych na ten cel.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Lubelski wydał w dniu 24 marca 2017 r., decyzję Nr 2/17 znak: IF-I.7820.8.2016.DS.25, zezwalającą na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku od granicy województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie Kurów Zachód (bez węzła), zad. 1 odcinek: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego do węzła „Skrudki” wraz z węzłem”, zwaną dalej „decyzją Wojewody Lubelskiego”, oraz nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Lubelskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, zwanego dalej „*Ministrem*”, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli Pani Justyna Czopek i Pan Marek Czopek oraz Pan Marcin Leszko.

W związku z faktem, że w piśmie z dnia 20 kwietnia 2017 r. Pani Justyna Czopek i Pan Marek Czopek wycofali swoje odwołanie, *Minister* odrębną decyzją umorzył postępowanie odwoławcze w zakresie wniesionego przez te osoby odwołania.

W odwołaniu nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, z późn. zm.) w dniu 14 kwietnia 2017 r. Pan Marcin Leszko zarzucił, że *decyzja Wojewody Lubelskiego* nie uwzględnia przesunięcia (skrócenia) granicy pomiędzy jego działką nr 480 obręb Ułęż, a obecnym pasem drogowym. Skarżący wskazał, iż o taką zmianę wnioskował w piśmie do Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie z dnia 21 lutego 2017 r., jednakże nie otrzymał na nie odpowiedzi. Skarżący ponownie zawniósł o przesunięcie tej granicy, wskazując iż zmiana taka związana jest z planami przesunięcia zjazdu do jego działki.

Powyższe odwołanie wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U z 2015 r. poz. 1907, z późn. zm.) – jest *Minister*, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Lubelskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Lubelskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty podniesione w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej do Wojewody Lubelskiego wystąpił Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Piotra Brysia.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, inwestor uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Lubelskiego wyrażoną w uchwale nr CXIII/2366/2016 z dnia 5 lipca 2016 r.,
- Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 18 sierpnia 2016 r., znak: W-Z-PP.4340.75.2016.MB,
- Zarządu Powiatu Puławskiego – postanowienie z dnia 5 lipca 2016 r., znak: AB.6740.15.13.1.2016.ASZY,
- Burmistrza Miasta Ryki – postanowienie z dnia 18 lipca 2016 r., znak: WIR.7021.3.2016-3,
- Wójta Gminy Ułęż – postanowienie z dnia 30 czerwca 2016 r., znak: KM.720.2.S.2016,
- Wójta Gminy Trojanów z dnia 28 czerwca 2016 r., znak: DM.7226.9.2016.

Ponadto *inwestor* zwrócił się pismem z dnia 10 sierpnia 2016 r., znak: PD/RGR/PD-482/1466/08/2016 do Zarządu Powiatu Garwolińskiego (data wpływu do organu: 11 sierpnia 2016 r.), pismem z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: PD/RGR/PD-482/1150/06/2016 do Zarządu Powiatu Ryckiego (data wpływu do organu: 21 czerwca 2016 r.), pismem z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: PD/RGR/PD-482/1153/06/2016 do Wójta Gminy Żyrzyn (data wpływu do organu: 21 czerwca 2016 r.), o wydanie opinii w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Zgodnie z treścią art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej* brak opinii Zarządu Powiatu Garwolińskiego, Zarządu Powiatu Ryckiego oraz Wójta Gminy Żyrzyn, w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez właściwego zarządcę drogi o jej wyrażenie, należy traktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleńiami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.), zwaną dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 18 kwietnia 2011 r., znak: WOOS.4200.1.1.2011.LP, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Budowa drogi ekspresowej S17 odcinek Garwolin-Kurów w części od granicy woj. mazowieckiego i lubelskiego – węzeł Sielce (bez węzła)”, wg wariantu rekomendowanego przez Inwestora (wariant D), sprostowaną postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS.4200.1.1.2011.LP, zwaną dalej „*decyzją środowiskową RDOŚ w Lublinie*”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 22 sierpnia 2014 r., znak: WOOS.070.62.2014.LP, wyrażającym stanowisko, że realizacja ww. przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz nie zmieniły się warunki jego realizacji określone w ww. decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 18 kwietnia 2011 r., znak: WOOS.4200.1.1.2011.LP, zwane dalej „*postanowieniem wydłużającym*”,
- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 22 listopada 2010 r., znak: RDOŚ-14-WOOS-II-MW-6613-205/09, ustalającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi krajowej Nr 17 do parametrów drogi ekspresowej na odcinku od węzła „Lubelska” w Wiązownej do granicy województwa lubelskiego, z wyłączeniem fragmentu drogi obejmującego istniejącą obwodnicę Garwolina według wariantu 1b (ze zmianą

lokalizacji węzła „Bocian” na węzeł „Kolbiel”, zwaną dalej „decyzją środowiskową RDOŚ w Warszawie”,

- decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 17 września 2014 r., znak: DOOŚ-OAll.4200.24.2013.ew.27, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałym zakresie utrzymującą w mocy *decyzję środowiskową RDOŚ w Warszawie*, zwaną dalej „decyzją środowiskową GDOŚ”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 3 marca 2017 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2016.MP.5, uzgadniającym realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym RDOŚ w Warszawie*”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 7 marca 2017 r., znak: WOOŚ.4242.88.2016.LP, uzgadniającym realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym RDOŚ w Lublinie*”,
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 9 września 2016 r., znak: RŚ-V.7322.32.2016.AGL, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem),
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 27 września 2016 r., znak: RŚ-V.7322.27.2016.BARC, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem),
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 27 września 2016 r., znak: RŚ-V.7322.30.2016.AGL, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem),
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 27 września 2016 r., znak: RŚ-V.7322.26.2016.BARC, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem),
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 21 czerwca 2016 r., znak: RŚ-V.7322.15.2016.AGL, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem),
- decyzją Marszałka Województwa Lubelskiego z dnia 3 sierpnia 2016 r., znak: RŚ-V.7322.18.2016.AGL, udzielającą pozwoleń wodnoprawnych związanych z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie „Kurów Zachód” (bez węzła). Część nr 1: odcinek granica województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Skrudki” (wraz z węzłem).

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r. poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 7a *specustawy drogowej*, inwestor załączył do wniosku wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz uzasadnienie zarządcy drogi, o których mowa w art. 24l ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 8 *specustawy drogowej*, inwestor załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 20 czerwca 2016 r., znak: TC-U-0213-0171-002-2016,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Lublinie z dnia 22 czerwca 2016 r., znak: ZS.224.104.2016,
- Lubelskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Lublinie z dnia 30 czerwca 2016 r., znak: IA.5183.6.3.2016 i z dnia 1 sierpnia 2016 r., znak: IA.5183.6.5.2016,
- Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie z dnia 1 lipca 2016 r., znak: DS.5152.150.2016.AD,
- PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., Zakład Linii Kolejowych w Lublinie z dnia 16 czerwca 2016 r., znak: IZDKd-505-5/2015-2016,
- Lubelskiego Wojewódzkiego Komendanta Państwowej Straży Pożarnej z dnia 22 czerwca 2016 r., znak: WR.0756.5.3.2016,
- Komendy Wojewódzkiej Policji w Lublinie z dnia 4 lipca 2016 r., znak: R-1981/2016/CD,
- Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego w Lublinie z dnia 30 czerwca 2016 r., znak: WI.8112.4.48.2016,
- Wojewódzkiego Sztaby Wojskowego w Lublinie z dnia 8 czerwca 2016 r., Nr 1497/16.

Niewydanie opinii przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Lublinie w terminie 30 dni od dnia zwrócenia się o jej wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11d ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Co do pozostałych opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja nie znajduje się na terenie miejscowości uzdrowiskowych co powoduje że nie było konieczne uzyskanie opinii ministra zdrowia.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej*, do wniosku *inwestor* dołączył również:

- decyzję środowiskową RDOŚ w Lublinie,
- postanowienie wydłużające,
- decyzją środowiskową RDOŚ w Warszawie,
- decyzję środowiskową GDOŚ,
- komplet pozwoleń wodnoprawnych.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Lubelskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Lubelski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Lubelski, zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 27 stycznia 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.6.DS.18, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie

wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie w dniach od 31 stycznia do 21 lutego 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 stycznia 2017 r.,
- w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 stycznia 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Trojanów oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 30 stycznia do 20 lutego 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Żyrzyn oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 stycznia do 21 lutego 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Ułęż oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 stycznia do 21 lutego 2017 r.,
- w Urzędzie Miasta i Gminy Ryki oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 stycznia do 21 lutego 2017 r.,
- w prasie lokalnej – „Dziennik Wschodni”, wydanie z dnia 31 stycznia 2017 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

Działając na podstawie art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku”, pismami z dnia 13 października 2017 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.2, znak: IF-I.7820.8.2016.DS.3, Wojewoda Lubelski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Pismem z dnia 28 października 2016 r., znak: WOOŚ.4200.15.2016.MP, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wezwał Wojewodę Lubelskiego do uzupełnienia wniosku o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, o brakujące dokumenty.

Przy piśmie z dnia 9 listopada 2016 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.6, Wojewoda Lubelski przesłał kopie *decyzji środowiskowej RDOŚ w Warszawie, decyzji środowiskowej GDOŚ* oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 15 listopada 2016 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2016.MP.2, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ponownie wezwał Wojewodę Lubelskiego do uzupełnienia dokumentacji dołączonej do wniosku o uzgodnienie warunków realizacji ww. inwestycji drogowej.

Przy piśmie z dnia 23 listopada 2016 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.8, organ I instancji przesłał ww. wezwanie z dnia 15 listopada 2016 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2016.MP.2, *inwestorowi* w celu uzupełnienia przez niego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Inwestor przesłał uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przy piśmie z dnia 30 listopada 2016 r., znak: PD/RGR/PD-482/2092/11/2016, które następnie Wojewoda Lubelski

przy piśmie z dnia 2 grudnia 2016 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.10, przekazał Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie.

Pismem z dnia 5 grudnia 2016 r., znak: WOOŚ.4242.88.2016.LP, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie wezwał Wojewodę Lubelskiego do uzupełnienia załączonego do wniosku o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ww. wezwanie zostało przekazane inwestorowi przy piśmie Wojewody Lubelskiego z dnia 9 grudnia 2016 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.11.

Uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stanowiące odpowiedź na ww. wezwanie Wojewody Lubelskiego, *inwestor* przekazał przy piśmie z dnia 20 grudnia 2016 r., znak: PD/RGR/PD-482/2249/12/2016.

Wojewoda Lubelski, przekazał powyższe uzupełnienie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Lublinie przy piśmie z dnia 23 grudnia 2016 r., znak: IF-I.7820.8.2016.DS.12.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie oraz Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismami z dnia 9 grudnia 2016 r., znak: WOOŚ.4200.15.2016.MP.4 oraz z dnia 12 stycznia 2017 r., znak: WOOŚ.4242.88.2016.LP, zwrócili się do Wojewody Lubelskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*.

Spełniając powyższy obowiązek, na podstawie art. 33 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 pkt 1 i 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, Wojewoda Lubelski w drodze obwieszczenia poinformował o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Postanowieniem z dnia 3 marca 2017 r., znak: WOOŚ-II.4200.15.2016.MP.5, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie oraz postanowieniem z dnia 7 marca 2017 r., znak: WOOŚ.4242.88.2016.LP, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Lublinie uzgodnili realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Lubelski wydał w dniu 24 marca 2017 r. decyzję Nr 2/17, znak: IF-I.7820.8.2016.DS, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej: „Budowa drogi ekspresowej S17 Garwolin – Kurów na odcinku od granicy województwa mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” obecnie Kurów Zachód (bez węzła), zad. 1 odcinek: granica województwa mazowieckiego i lubelskiego do węzła „Skrudki” wraz z węzłem”. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności, Wojewoda Lubelski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Lubelski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów i w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie w dniach od 31 marca do 14 kwietnia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 3 kwietnia 2017 r.,
- w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 24 maja 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Trojanów oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 31 marca do 13 kwietnia 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Żyrzyn oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 31 marca do 18 kwietnia 2017 r.,

- w Urzędzie Gminy Ułęż oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 24 maja do 7 czerwca 2017 r.,
- w Urzędzie Miasta i Gminy Ryki w dniach od 31 marca do 18 kwietnia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu od dnia 24 maja do 7 czerwca 2017 r.,
- w prasie lokalnej – „Dziennik Wschodni”, wydanie z dnia 31 marca 2017 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Lubelskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Na wstępie zaznaczyć należy, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom określonym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi oraz określenie linii rozgraniczających teren inwestycji. Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektem podziału są załącznikami stanowiącymi integralną część decyzji). W decyzji określono także warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.

W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa, nałożono na *inwestora* obowiązek budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, innych dróg publicznych oraz zjazdów, zezwolono na wykonanie tego obowiązku oraz określono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku, o którym mowa powyżej. Określono również czas użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych oraz obowiązek i termin rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych. Ponadto określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich. Decyzja zawiera również określenie szczególnych warunków prowadzenia robót budowlanych oraz określenie szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie. Co więcej organ I instancji, wskazał zgodnie z art. 20a *specustawy drogowej* tereny wód płynących i terenów kolejowych, niezbędnych do realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Lubelskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie należy ocenić określenie przez Wojewodę Lubelskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* - terminu wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanie się ostateczna. Organ zobowiązany był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, będący załącznikiem do zaskarżonej decyzji, stanowiącym jej integralną część.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej.

Przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując *decyzję Wojewody Lubelskiego*, Minister zauważył, że organ I instancji, w pkt II zaskarżonej decyzji, wskazał, iż linie rozgraniczające teren inwestycji przedstawiono linią koloru czerwonego, na rysunkach w skali 1:500. Natomiast, zatwierdzone zaskarżoną decyzją rysunki pn. „Mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu”, stanowiące załączniki nr M/1 + M/19 sporządzone są w skali 1:1000.

W konsekwencji, w punkcie I niniejszej *Minister* dokonał zmiany *decyzji Wojewody Lubelskiego*, w tym zakresie.

Analizując dalej *decyzję Wojewody Lubelskiego* organ odwoławczy dostrzegł, iż w punkcie VIII.5f-g, wskazano działki, które zostały ograniczone w sposobie korzystania z nieruchomości z uwagi na budowę lub przebudowę urządzeń kolejowych oraz z uwagi na niwelację istniejącego terenu.

Zgodnie natomiast z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, f, g oraz h *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków w zakresie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tych obowiązków. Wobec powyższego, w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można określić ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości jedynie dla realizacji obowiązków w zakresie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, budowy lub przebudowy innych dróg publicznych oraz budowy lub przebudowy zjazdów.

W przypadku gruntów pokrytych wodami płynącymi oraz gruntów stanowiących tereny kolejowe ustawodawca przewidział natomiast uregulowanie określone w art. 20a ust. 1 *specustawy drogowej*. Zgodnie z tym przepisem właściwy zarządca drogi jest uprawniony do nieodpłatnego zajęcia na czas realizacji inwestycji terenu wód płynących czy terenów kolejowych, gdy inwestycja drogowa wymaga przejścia przez te tereny.

Wobec powyższego, w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej można określić ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości jedynie dla realizacji obowiązków w zakresie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów.

Art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i *specustawy drogowej*, który przyznaje organowi orzekającemu uprawnienie do rozstrzygnięcia w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej o ograniczeniach w korzystaniu z nieruchomości, stanowi szczególny wypadek ograniczenia wykonywania prawa własności. Z ww. przepisu *specustawy drogowej*, stanowiącego przepis szczególny, wynika, że ograniczenia w korzystaniu mogą zostać określone tylko i wyłącznie w celu realizacji obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. lit. b, c oraz e-h tej ustawy.

Z powyższego wynika, iż ustawodawca nie przewidział, by zakresem ww. obowiązków oraz ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości obejmować prace polegające na „niwelacji istniejącego terenu”. Tym samym konieczne było uchylene punktu VIII.5 f-g *decyzji Wojewody Lubelskiego*. Co więcej wyjaśnić należy, że zajęcie ww. działek wynika de facto z konieczności przebudowy urządzeń wodnych oraz urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, a także obiektu tymczasowego, co zostało prawidłowo wskazane w odpowiednich punktach *decyzji Wojewody Lubelskiego*, odnoszących się do tych robót.

Ponadto, w toku prowadzonego postępowania odwoławczego, *inwestor* w piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/958/08/2017, wskazał, iż we wniosku z dnia 15 marca 2017 r., znak: PM/PBR/PD-482/336/03/2017, błędnie zawnioskowano o ograniczenie w korzystaniu z działek nr 302/1 oraz 302/2 obręb 4 – Chrustne oraz działek nr 1490/1 i 1490/2, pod przebudowę koryta Dopływu spod Oszczywilka. Ww. działki winne być ograniczone w sposobie korzystania z nieruchomości z uwagi na obowiązek budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub melioracji wodnych szczegółowych,

Co więcej zaznaczyć trzeba, że pozostałe działki wymienione w punkcie VIII.6b *decyzji Wojewody Lubelskiego*, poza działkami nr 302/1, 302/2 obręb 4 – Chrustne i nr 1490/1, 1490/2 obręb 1 – Ryki, zgodnie z punktem VI. zaskarżonej decyzji staną się własnością Skarbu Państwa, a więc brak jest konieczności wskazywania ich w odrębnym punkcie decyzji dotyczącym określenia obowiązków budowy lub przebudowy określonych w *specustawie drogowej* obiektów, wśród których nie występują rzeki i cieki wodne.

W konsekwencji, w punkcie II niniejszej decyzji, *Minister*, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, dokonał odpowiedniej korekty zapisów decyzji Wojewody Lubelskiego, uchylając dotychczasową treść punktu VIII. 6b oraz ograniczając działki nr 302/1, 302/2 obręb 4 – Chrustne i nr 1490/1, 1490/2 obręb 1 – Ryki, z uwagi na konieczność budowy i przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych.

Wątpliwości organu odwoławczego wzbudził również fakt objęcia liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, działek przeznaczonych pod rozbudowę drogi gminnej nr DG 102921L, wskazanych w punkcie IX *decyzji Wojewody Lubelskiego*.

Wojewoda Lubelski w punkcie IX *decyzji Wojewody Lubelskiego* określił granice pasa drogowego drogi gminnej nr DG 102921L, natomiast nie objął ich liniami wyznaczającymi pas innej drogi publicznej (są one objęte liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji drogowej). Jak wynika z akt sprawy przedmiotowa droga gminna DG 102921L, nie koliduje z przebiegiem drogi ekspresowej S17 oraz nie jest z nią bezpośrednio powiązana. Co więcej, jak wynikało z treści *decyzji Wojewody Lubelskiego* wyłącznie działki nr 102/3, nr 105/3, nr 112/3, nr 3179/3, nr 3179/4, nr 3180/5 obręb 1 Ryki miały stać się własnością Skarbu Państwa. Oznacza to, iż na pozostałych działkach wskazanych w pkt IX, które stanowią własność prywatną byłaby zlokalizowana droga publiczna, co w świetle art. 2a *ustawy o drogach*, uznać należy za sytuację niedopuszczalną.

Wobec powyższego pismem z dnia 28 lipca 2017 r., znak: DLI.2.6621.30.2017.MZ.6, *Minister* wezwał *inwestora* do wskazania przyczyn objęcia liniami rozgraniczającymi teren inwestycji działek przeznaczonych pod rozbudowę drogi gminnej nr DG 102921L.

W piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/958/08/2017, *inwestor* wyjaśnił, że w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji ulega zmianie lokalny układ komunikacyjny wsi Stara Dąbia oraz Nowa Dąbia. Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami, w tym rejonie nie przewiduje się doprowadzenia projektowanych dróg równoległych bezpośrednio do węzła „Ryki Północ”, a połączenie takie będzie możliwe poprzez istniejący układ komunikacyjny, który zostanie uzupełniony poprzez przebudowywaną drogę gminną 102921L. Co więcej przebudowa ww. drogi gminnej wynika z ustaleń ze służbami ratowniczymi. *Inwestor* nadmienił również, że rozbudowa drogi gminnej DG 102921L była uwzględniona zgodnie z opracowanym Raportem o oddziaływaniu na środowiska przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S17 (Warszawa) Zakręt – Lublin – Zamość – Hrebenne (Lwów) na odcinku: granica województw mazowieckiego i lubelskiego – węzeł „Sielce” k/Kurowa (bez węzła) na etapie uzyskiwania *decyzji środowiskowej RDOŚ w Lublinie*.

W przedmiotowym piśmie *inwestor* wniósł również o korektę w zakresie działek, na których ma być realizowana droga gminna 102921L, tak aby ww. stały się własnością Gminy Ryki.

Z uwagi na fakt, iż w swoim piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/958/08/2017, *inwestor* nie wymienił działki nr 119/12 obręb 1 – Ryki, przeznaczonej pod pas drogi gminnej nr 102921L, *Minister* pismem z dnia 22 sierpnia 2017 r., znak: DLI.2.6621.30.2017.MZ.8, wezwał do jednoznacznego wskazania, czy ww. działka ma stać się własnością Skarbu Państwa.

W tym miejscu wskazać należy, że w dniu 27 października 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 sierpnia 2015 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1590), zwaną dalej „*ustawą zmieniającą*”.

Jednym z podstawowych skutków ww. nowelizacji jest możliwość określania pasów drogowych innych dróg publicznych, które są niezbędne do rozbudowy w związku z planowanym przedsięwzięciem (art. 11f ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*) oraz możliwość dokonania podziału działek niezbędnych do takiej rozbudowy (art. 12 ust. 1 i ust. 2 *specustawy drogowej*). Taka konstrukcja ma za zadanie ułatwienie przekazania przez inwestora na rzecz właściwego zarządcy drogi, odcinków innych dróg publicznych wybudowanych w związku z inwestycją drogową. Nie zmienia to jednak faktu, iż samo wydzielenie działek pod pasy drogowych innych dróg publicznych nie skutkuje orzeczeniem w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, iż te działki mają stać się własnością odpowiedniego zarządcy drogi (innego niż zarządca inwestycji głównej).

Dopiero bowiem decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest podstawą do przekazania właściwemu zarządcy drogi innych dróg publicznych wybudowanych na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, na co w szczególności wskazuje brzmienie art. 11f ust. 2a *specustawy drogowej*.

Zgodnie z art. 11f ust. 2a *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowych stanowi podstawę do przekazania wybudowanych i oddanych do użytkowania dróg, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *specustawy drogowej*, właściwym zarządcom drogi. Zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera ustalenia dotyczące obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych.

Inne drogi publiczne, wybudowane w związku z inwestycją główną i oddane do użytkowania powinny zostać przekazane właściwym do zarządzania nimi zarządcom. Podkreślić przy tym należy, iż na podstawie art. 11f ust. 2a *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, sama w sobie nie przenosi na rzecz odpowiedniej jednostki samorządu terytorialnego własności dróg publicznych przebudowywanych lub wybudowanych w związku z realizacją inwestycji głównej. Stanowi ona jedynie podstawę do podjęcia w dalszej kolejności czynności zmierzających do przekazania tych dróg właściwym zarządcom, w celu zapewnienia spójności sieci dróg w Polsce.

Z chwilą uzyskania przez decyzję waloru ostateczności, nieruchomości, które przekazane byłyby na rzecz jednostek samorządu terytorialnego, stałyby się własnością tego innego podmiotu, a co za tym idzie inwestor danej inwestycji (zarządca drogi, który składał wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji) utraciłby prawo do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, bowiem działki, które przeznaczone zostały na inne drogi publiczne stałyby się własnością innego podmiotu publicznoprawnego.

W związku z powyższym, niemożliwe było zadośćuczynienie wnioskowi złożonemu w piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/958/08/2017, tj. przekazanie nieruchomości przeznaczonych po drogę gminną nr 102921L na rzecz Gminy Ryki. Ww. działki z chwilą wydania ostatecznej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej mogą stać się jedynie własnością Skarbu Państwa.

Co więcej w piśmie z dnia 11 sierpnia 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/958/08/2017, *inwestor* wskazał, że w skorygowanym wniosku z dnia 15 marca 2017 r., znak: PM/PBR/PD-482/336/03/2017, omyłkowo nie zawniioskowano o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej na działce nr 450/2 obręb 15 – Nowa Dąbia, powstałej z podziału działki nr 450. W *decyzji Wojewody Lubelskiego* działka nr 450 obręb 15 – Nowa Dąbia, uległa podziałowi na 4 działki tj. nr 450/1, 450/2 (przeznaczone pod ww. inwestycję) oraz nr 450/3 i 450/4 (pozostające przy dotychczasowym właścicielu), czego odzwierciedleniem są zarówno mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi (załącznik nr G/51 do zaskarżonej decyzji), jak i mapa z projektem podziału. Ww. działka nr 450/2 została również wymieniona na stronie 1 *decyzji Wojewody Lubelskiego*, jako przeznaczona pod przedmiotową inwestycję drogową. Z uwagi na powyższe okoliczności *inwestor* wniósł o zmianę zapisów zaskarżonej decyzji, poprzez udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej na działce nr 450/2 oraz jej przejęcia na rzecz Skarbu Państwa.

W konsekwencji w pkt III niniejszej decyzji *Minister* dokonał niezbędnych zmian zapisów *decyzji Wojewody Lubelskiego* w zakresie działki nr 450/2 obręb 15 – Nowa Dąbia przeznaczonej pod realizację ww. inwestycji oraz działek 102/1, 103/1, 104/1, 105/1, 112/1, 114/1, 115/1, 119/6, 119/8, 119/10, 119/12, 119/14, 221/7, 221/9, 222/1, 225/1, 3189/4, 3186/2, 3185/2, 3184/1, 3183/1, 3179/1 obręb 1- Ryki – przeznaczonych pod rozbudowę drogi gminnej nr 102921L.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Lubelskiego* było m.in. ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego oraz ustaleń dotyczących materii, o której stanowi art. 11f ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu I instancji.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w pkt I-III niniejszej decyzji.

Odnosząc się natomiast do zarzutów przedstawionych w odwołaniu Pana Marcina Leszko, *Minister* uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podkreślić trzeba, iż zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister*, działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to *inwestor* we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2572/15, z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 585/15, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, "Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji

publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wywłaszczenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)". Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne (art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami) w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej.

Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wywłaszczonych; po drugie, uproszczona procedura wywłaszczenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wywłaszczone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wywłaszczonych. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wywłaszczonych nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Co więcej, wyjaśnić należy, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Wobec powyższego pismem z dnia 18 maja 2017 r., znak: DLI.2.6621.30.2017.MZ.3, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się co do zarzutów podniesionych przez skarżącego.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, w piśmie z dnia 30 maja 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/642/05/2017, *inwestor* ustosunkował się do zarzutów dotyczących przyjętych rozwiązań projektowych, wyjaśniając powody ich przyjęcia oraz przekonując o ich prawidłowości.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *Kpa*, przesłał skarżącemu przy piśmie z dnia 1 czerwca 2017 r., znak: DLI.2.6621.30.2017.MZ.5, umożliwiając skarżącemu wypowiedzenie się co do stanowiska *inwestora*. Z tej możliwości skarżący nie skorzystał

Odnosząc się do zarzutu Pana Marcina Leszki dotyczącego nie uwzględnienia przesunięcia (skrócenia) granicy pomiędzy jego działką nr 480 obręb 8 Sarny, gmina Ułęż, a obecnym pasem drogowym, wyjaśnić należy jak już to zostało wskazane wcześniej, że to *inwestor* decyduje o tym, jaki jest zakres terytorialny inwestycji oraz jakie elementy ma zawierać dane przedsięwzięcie. Organy orzekające

w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie są uprawnione do decydowania za inwestora o tym, jaki kształt ma przybrać dana inwestycja oraz jakie konkretnie parametry techniczne powinien przyjąć przy projektowaniu i budowie poszczególnych obiektów – oczywiście o ile mieszczą się one w granicach dozwolonych przez przepisy prawa.

W piśmie z dnia 30 maja 2017 r., znak: PD/RGR/PD-482/642/05/2017, *inwestor* podkreślił że przebieg linii rozgraniczającej teren inwestycji pokrywa się z linią ustaloną *decyzją środowiskową RDOŚ w Lublinie*. Zgodnie z ww. *decyzją środowiskową RDOŚ w Lublinie*, w rejonie działki nr 480 zlokalizowane jest przejście dla zwierząt dużych WED-2. Zgodnie z dokumentacją techniczną zaprojektowano zielen na przejściach dla zwierząt wraz z zielenią naprowadzającą. Przy przejściach dla zwierząt dużych zaprojektowano roślinność w postaci nasadzeń rzędowych krzewów średnio i wysokopiennych w więźbie zwartej wzdłuż ogrodzeń ochronnych na długości co najmniej 150 m od przyczółków przejść dolnych. Ponadto, przewidziano rozmieszczenie przy wlotach przejść dolnych większych głązów i karpin, uniemożliwiających przejazd po powierzchni przejścia. W konsekwencji, zajętość terenu w rejonie działki nr 480 obręb 8 Sarny jest zasadna oraz niezbędna dla realizacji ww. inwestycji drogowej.

Wobec powyższych wyjaśnień *inwestora*, w ocenie *Ministra*, nie ma zatem możliwości uczynienia zadość żądaniom skarżącego.

Odpowiadając zaś na zarzut skarżącego dotyczący braku odpowiedzi ze strony Wojewody Lubelskiego na jego wniosek o przesunięcie linii rozgraniczających teren inwestycji w rejonie jego działki, wskazać należy, że wbrew twierdzeniom Pana Marcina Leszki, organ I instancji ustosunkował się do powyższego wniosku (pismo skarżącego z dnia 22 lutego 2017 r., złożone na etapie postępowania w sprawie ponownej oceny przedsięwzięcia na środowisko) na stronie 86 *decyzji Wojewody Lubelskiego*. Tym samym organ odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień w postępowaniu prowadzonym przez Wojewodę Lubelskiego.

Stwierdzić także należy, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Lubelskiego* – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją – nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują:

1. Wojewoda Lubelski
2. Pan Piotr Bryś
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(6 egz. decyzji, w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. Pan Marcin Leszko
4. A/a

Do wiadomości:

1. Starosta Puławski
- wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Sąd Rejonowy w Puławach
V Wydział Ksiąg Wieczystych
3. Starosta Garwoliński
- wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
4. Sąd Rejonowy w Garwolinie
V Wydział Ksiąg Wieczystych
5. Starosta Rycki
- wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
6. Sąd Rejonowy w Rykach
IV Wydział Ksiąg Wieczystych
7. Lubelski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Lublinie
8. Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie
Wydział Gospodarki Nieruchomościami i Skarbu Państwa
9. Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie
10. Urząd Miasta i Gminy Ryki
11. Urząd Gminy Żyrzyn
12. Urząd Gminy Ułęż
13. Urząd Gminy Trojanów